



Tisk a informace

Soudní dvůr Evropských společností

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 82/09

V Lucemburku dne 1. října 2009

Stanovisko generálního advokáta ve věci C- 58/08
Vodafone a další v. Secretary of State for Business, Enterprise and
Regulatory Reform

GENERÁLNÍ ADVOKÁT POIARES MADURO POVAŽUJE NAŘÍZENÍ O ROAMINGU ZA PLATNÉ

Společenství bylo oprávněno omezit v zájmu vnitřního trhu ceny roamingových hovorů, které si účtují provozovatelé mobilních telefonních sítí.

Nařízení o roamingu¹ zavádí maximální výši cen, které si mohou účtovat provozovatelé mobilních telefonních sítí za přijaté a odchozí hovory uskutečněné uživatelem mimo jejich domácí síť. Tyto limity se měly použít po období tří let.

Toto nařízení bylo přijato na základě článku 95 Smlouvy o ES, který Společenství opravňuje přijímat opatření ke sbližování ustanovení právních a správních předpisů členských států v oblastech, kde existují nebo mohou existovat takové rozdíly, které by bránily vytvoření nebo fungování vnitřního trhu.

Čtyři z největších evropských provozovatelů sítí mobilních telefonů, tj. Vodafone, Telefónica O2, T-Mobile a Orange, napadli platnost nařízení o roamingu před High Court of England and Wales. Tento soud se následně obrátil na Soudní dvůr s dotazem, zda mělo Společenství pravomoc přijmout toto nařízení na základě článku 95 ES a zda zákonodárce Společenství stanovením maximálních cen neporušil zásady subsidiarity nebo proporcionality.

Generální advokát Miguel Poiares Maduro nejprve **potvrdil, že podle jeho názoru bylo Společenství oprávněno přijmout uvedené nařízení na základě článku 95 ES**. Rozdíly v cenách za hovory uskutečněné ve vlastním členském státě a hovory uskutečněné při roamingu lze odůvodněně pokládat za jev, který odrazuje od využívání přeshraničních služeb, jako je roaming. Takové odrazování od přeshraničních činností je způsobilé bránit vytvoření vnitřního trhu, v němž je zaručen volný pohyb zboží, služeb a kapitálu. V odvětví mobilní telekomunikace ovšem neexistuje žádná čistší forma přeshraniční činnosti než samotný roaming. Za těchto okolností lze oprávněně tvrdit, že zavedení cenových stropů na roamingové služby přispívá k vytvoření vnitřního trhu odstraněním překážek přeshraniční hospodářské činnosti.

V rámci hodnocení, zda je nařízení je v souladu se zásadou subsidiarity (že Společenství jedná pouze tehdy, pokud sledovaných cílů nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států), generální advokát nejprve upozornil, že pokud jde o ceny, které účtuje jeden operátor jinému operátorovi za užití jejich sítě (velkoobchodní sazby), je jasné, že bylo potřeba vyvinout iniciativu na úrovni Společenství, neboť vnitrostátní zákonodárci nemají ani pravomoc regulovat ceny účtované zahraničními provozovateli mobilních telefonních sítí provozovatelům mobilních telefonních sítí pocházejících z jejich členského státu, ani motiv regulovat velkoobchodní ceny účtované na jejich území vůči zahraničním poskytovatelům sítí.

Pokud jde o maloobchodní ceny, které domácí provozovatelé mobilních telefonních sítí účtují svým zákazníkům využívajícím roaming, jde o méně jasnou záležitost. Mohlo by se polemizovat o tom, že jakmile jsou stanoveny velkoobchodní ceny, maloobchodní ceny by mohly být regulovány vnitrostátními orgány. Generální advokát Maduro se nicméně domnívá, že je účelné a vhodné, aby

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a o změně směrnice 2002/21/ES (Úř. věst. L 171, s. 32).

Společenství upravovalo maloobchodní ceny. Domnívá se, že tím, že platnost nařízení měla vypršet po třech letech, nadnárodní povaha roamingu a skutečnost, že roaming zaměstnává vnitrostátní zákonodárce jen okrajově, Společenství by mohlo být ochotnějším a vhodnějším subjektem, na který je třeba obracet se s tímto problémem. Pokud by se tato záležitost přenechala k vyřešení 27 vnitrostátním zákonodárcům, mohlo by zavádění účinné kontroly maloobchodních cen trvat příliš dlouho.

Pokud jde o otázku, zda bylo stanovení maximálních limitů cen účtovaných provozovateli mobilních telefonních sítí v souladu se zásadou proporcionality, generální advokát upozornil, že Společenství zasáhlo jako poslední instance; všechny předchozí pokusy Komise o snížení cen roamingu (včetně šetření na základě práva hospodářské soutěže, iniciativ týkajících se průhlednosti, regulativních kroků a politického nátlaku) totiž selhaly. Podotkl rovněž, že Komise považuje ceny roamingu za natolik odlišné, že je nelze vysvětlit náklady na poskytování této služby, jestliže operátoři dosahují zisk přes 200 % za hovory uskutečněné při roamingu a přes 300 % nebo 400 % za přijaté hovory. S ohledem na tyto enormní poplatky a potřebu včasné reakce se rozhodnutí regulovat maloobchodní ceny nabízelo Společenství jako přiměřená možnost.

Kromě toho generální advokát uznává, že cenové kontroly by vždy měly být stanovovány opatrně z důvodu jejich enormního dopadu na trh, a domnívá se, že omezená doba těchto cenových stropů, existence ustanovení o skončení platnosti vyžadující neustále přehodnocování a jejich cíl spočívající v odstranění nedostatků trhu, na které se nemohla zaměřit pravidla hospodářské soutěže, je činí přijatelnějšími. Na nařízení jako takové nelze nahlížet tak, že je v rozporu se zásadou proporcionality.

Generální advokát tedy dospěl k závěru, že **stanovení maximální výše poplatků za telefonní hovory uskutečněné při roamingu není v rozporu se zásadami subsidiarity nebo proporcionality.**

V důsledku toho generální advokát Maduro navrhl, aby Soudní dvůr potvrdil platnost nařízení o roamingu.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje vnitrostátním soudům členských států v rámci sporných řízení, která u nich byla zahájena, předložit Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Společenství nebo platnosti právního aktu Společenství. Soudní dvůr nerozhoduje ve věci samé. Vnitrostátnímu soudu přísluší rozhodnout ve věci samé v souladu s rozhodnutím Soudního dvora, které je obdobně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, před nimiž bylo zahájeno řízení ve stejné věci.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesu stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106